

Reisverslag van onze reis naar roemenië in juni 2015.

Zaterdagmorgen om 8.00 uur gaan Ina en ik(Diane) op pad naar Zwijndrecht om Esther en Marcel Terlouw op te halen. We gaan met z'n vieren naar Roemenië. Het is rustig op de weg en we komen bij tijds in Dortmund aan, waar ons vliegtuig om half 2 opstijgt. Het regent en onweert. Maar als we om half 5 landen in Tirgu Mures, staat de zon hoog aan de hemel. Voor ons letterlijk een warm welkom.

Joshi haalt ons op van de luchthaven en brengt ons naar C.E. Het is even puzzelen waar we kunnen slapen want er worden 11 mensen uit Zweden verwacht die hier ook zullen slapen. Daarna halen we wat boodschappen voor het weekend. Om 7 uur worden we verwacht op een bruiloft. Eén van de meisjes van Dorcas House(een kinderkuis voor weeskinderen) is vandaag getrouwd en we zijn hartelijk uitgenodigd voor de receptie. Voor ons ook bijzonder. Imolah zo heet de bruid is het stralende middelpunt. Alle kinderen van Dorcas House zien er prachtig uit, zij zijn Imolah's familie samen met Istvan en Maria. We worden zeer gastvrij ontvangen en krijgen een plaats aangewezen bij Istvan en Lidia en mogen deelnemen aan het diner! Het is een mooie ervaring vooral ook omdat we zien hoe het werk gedaan door Istvan en Maria bekrond word. Dit meisje hebben ze opgevangen, verzorgt en opgevoed en nu verlaat ze Dorcas House als bruid.

Zondagmorgen is het heerlijk weer. Na wat wennen in ons roemeense bed hebben we redelijk geslapen. We gaan lopend naar de kerk waar we ds. Barabas en de gemeente ontmoeten. Het welkom is hier altijd erg hartelijk. We ervaren een verbondenheid in de Heere. We weten dat deze mensen voor ons bidden en wij bidden thuis voor hen. Zo mooi! In Roemenië leggen ze ons in de Handen van de Heere en wij leggen vanuit Holland deze mensen in dezelfde Handen. **In Almachtige doorboorde Handen!**

Marcel heeft een gebed voor de gemeente dat hij graag door wil geven. De Heer zij voor u, om u de juiste weg te wijzen. De Heer zij achter u, om u in de armen te sluiten en om u te beschermen voor gevaar. De Heer zij onder u om u op te vangen als u dreigt te vallen. De Heer zij in u, om u te troosten wanneer u verdriet hebt. De Heer zij om u heen als een beschermde muur als anderen over u heen vallen. De Heer zij boven u, om u te zegenen. Zo zegene u de almachtige God, vandaag, morgen en tot in eeuwigheid. Amen.

Na afloop van de dienst hebben we een goede ontmoeting met elkaar. Er is taart gebakken door vrouwen van de gemeente want gisteren is ds. Barabas 80 jaar geworden. We hebben een beeldje voor hem gekocht van de zaaier. Een mannetje dat het zaad zaait. Hij is er erg blij mee. Ds. Barabas is altijd bezig om te zorgen voor de arme mensen van zijn gemeente. Hij koopt en deelt maandelijks de voedselpakketten aan hen uit. Ook draagt hij zorg voor de pakketten die in de gevangenis worden uitgedeeld, namens onze stichting. Hij staat iedere morgen om 5 uur op om te bidden want zo zegt hij: **Niets is onmogelijk voor onze Heere Jezus!**

Maandagmorgen worden we om 10.00 uur opgehaald door ds. Barabas en gaan op bezoek bij Magdalena. Ze heeft een hersenbloeding gehad en spreekt erg moeilijk. Ze huilt van blijdschap als ze ons ziet en om de beurt pakt ze onze hand en kust die. Deze dappere vrouw woont alleen in haar flat en is arm, maar bidden kan ze wel en de Heer helpt via ds. Barabas.

Esther heeft in Holland voor alle mensen die we gaan bezoeken een hand gekocht met een parel erin. Zo wil ze aan onze arme vrienden laten weten dat ze kostbaar zijn in de ogen van God. We zingen voor Magdalena een lied en we bidden met elkaar.

Dan gaan we naar Valea Rece om een familie te bezoeken. De vader vertelt dat de dokter hem had opgegeven toen hij 12 jaar was. Hij had een groot probleem met zijn hart. Zijn moeder had geen geld maar heeft wel veel voor hem gebeden. Ontroerd zegt hij en nu ben ik 68 jaar! Ik vraag hoelang ze al in Valea Rece wonen. De moeder zegt dat ze 20 jaar geleden hier zijn komen wonen. Dan vraag ik haar of zij Cornelius (mijn vader) ook nog heeft gekend. Cornelius vraagt ze, met die baard? Haar ogen stralen. Ja, die ken ik wel. Ik herinner het me nog goed. Ik was toen ziek en lag op bed. Hij kwam bij me zitten en heeft voor mij gebeden. Als ik haar dan vertel dat Cornelius mijn vader was, kan ze het bijna niet geloven dat nu Cornelius dochter bij haar in huis is. Voor mij is dit ook bijzonder! God laat nooit los het werk dat Zijn Hand begon. De vader van het gezin bidt voor ons en dankt God voor alle hulp die zij ontvangen. We nemen afscheid van elkaar nadat Esther aan de moeder de hand met de parel erin heeft gegeven. Zij is er erg blij mee, het krijgt een speciaal plekje in haar huis.

We rijden op deze stralende dag naar het huis van Rosalia en haar zoon Alexander. Ze is zo blij om ons te zien. Toen Ina en ik afgelopen december bij haar waren om kerstpakketten uit te delen vroeg ze aan ons: kunnen jullie niet vaker komen? We zijn ook blij om te zien dat het beter gaat met haar zoon. Na de hersenbloeding is hij redelijk hersteld, met lopen is hij nog onzeker en bang om te vallen, vertelt hij aan ons. Rosalia heeft veel pijn en zij ziet er niet zo goed uit, we maken ons zorgen om haar. Met tranen in haar ogen ontvangt zij haar kado van Esther. We lezen uit de Bijbel, Jesaja 46 vers 3 en 4, waar staat: "Luister naar Mij, huis van Jakob, u die door Mij gedragen bent vanaf de baarmoeder. Tot uw ouderdom toe zal Ik dezelfde zijn, ja, tot uw grijsheid toe zal Ik u dragen. Ik heb het gedaan en Ik zal u opnemen, Ik zal dragen en redden". We bidden voor Rosalia en Alexander en gaan dan naar huis. We laten ook hier een tas met levensmiddelen achter. Rosalia staat in de deur en zwaait ons uit met tranen in haar ogen. Onze hoofden en harten zijn vol.

Dinsdag is het kinderdag in Roemenië. Japie kan dan natuurlijk niet met lege handen bij de Regenboogschool aankomen. In een supermarkt hebben we 10 dozen vol met chips gekocht. We lachen veel want het wordt nog wel even een puzzel om 110 zakjes chips op school te krijgen. Istvan stelt voor om ons naar school te brengen met de auto. Dit is een strak plan. Het wordt een feestdag op school. Jutka heeft allerlei leuke activiteiten geregeld. Voordat de kinderen naar huis gaan, krijgen ze allemaal een knuffel mee uit Holland en chips van Japie. Daarna hebben we goede gesprekken met Jutka, ze laat ons de schriften zien van de kinderen. De werkjes die ze maken, de geschiedenissen die vertelt worden uit de Bijbel. Ze gaat vaak in gesprek met de kinderen. Jezus zegt: Laat de kinderen tot Mij komen en houdt ze niet tegen want voor hen is het koninkrijk der hemelen.

Dan worden we weer opgehaald door Istvan. We gaan 2 twee families bezoeken. Eerst gaan we naar de Simon familie, deze zomer komt er een groep uit Amerika die het terras opgaan knappen bij de Simon familie. Dit is hard nodig. Er wordt ook een overkapping gemaakt aan de zijkant van het huis. Vooral in de herfst en in de winter is het er één grote modder bende. Bij de Panity familie aangekomen, straalt de troosteloosheid ons tegemoet. De jonge weduwe met haar kinderen heeft het niet makkelijk. Gelukkig heeft Istvan dezelfde groep bereid gevonden om ook hier te helpen.

Ik heb inmiddels foto's ontvangen waarop te zien is hoe beide huizen zijn opgeknapt en hoe deze twee arme gezinnen toch een goede plek hebben voor hun kinderen. Het is goed om te zien met hoeveel geduld en liefde Istvan deze projecten begeleidt en zo hij ook de grote knullen uit Dorcas House en Lidia Home inschakelt om andere mensen te helpen.

De volgende dag gaan we met Kati en Christina op pad. Zij bezoeken oudere mensen die het arm hebben en bieden hulp waar nodig. Eerst gaan we op bezoek bij Ignatius. Hij woont alleen en probeert zoveel mogelijk om in zijn eigen levens onderhoudt te voorzien. Een moestuin biedt uitkomst en de kippen lopen in de tuin. We brengen hier ook basis levensmiddelen. Ignatius vertelt ons dat hij met 1 fles slaolie precies een hele maand doet. Christina controleert zijn bloeddruk en zijn suiker gehalte in zijn bloed d.m.v. een test. Achter in de tuin staat zijn waterput, er is geen stromend water in huis. Hij laat ons alles zien natuurlijk moeten we het bronwater proeven. Het is een goede ontmoeting. Als we weer in Roemenië komen, moeten we hem zeker komen bezoeken.

Floare is een weduwe die we bezoeken, ze kan amper lopen en woont alleen. Alles is zo goed mogelijk onderhandbereik geïnstalleerd. Als we binnen komen is ze zittend de vaat aan het wassen. Ze is helemaal onder de indruk dat er mensen uit Nederland in haar huisje komen dat heeft ze nog nooit mee gemaakt. Floare vertelt over haar leven, haar zorgen en verdriet. We zingen voor haar een lied en Esther geeft haar kado aan Floare. Ze is er erg blij mee!

Dan bezoeken we Erzebeth ze is ook weduwe. Ze heeft de zorg op zich genomen voor haar minder begaafde broer. Haar leven is erg zwaar ze huilt als ze ons alles vertelt. We moeten wat drinken van haar en ze deelt aardbeien uit. Ze is zo dankbaar voor de hulp die ze krijgt en iedere keer pakt ze onze handen vast en zegt : I love you! I love you! Het is ontroerend voor ons.

Natuurlijk gaan we met Japie ook nog naar de TBC kliniek.

Tijdens de kerstvoedselactie van afgelopen november bij de Jumbo, kwam een juf van de Johannes Calvijn school uit Krimpen a.d IJssel naar mij toe. Zij vroeg aan mij of zij met haar klas iets kon doen voor de kinderen in Roemenië.

Met haar hele klas heeft ze toen schoenendozen gevuld voor de kinderen in de TBC kliniek. Dit was fantastisch, de kinderen hebben zo hun best gedaan .

Op ieder doos stond de naam van een kind uit de kliniek. Dit was een grote verrassing voor hen. De kinderen uit de kliniek hebben als dank voor dit mooie kado tekeningen gemaakt en Japie heeft die op de Johannes Calvijnsschool gebracht.

Zodra de kinderen ons zien roepen ze: Japie, Japie! We hebben een super gezellige middag met elkaar. Japie heeft een grote doos meegenomen met poppenkast poppen erin. We moeten erg lachen met elkaar want Japie kan nog niet zo goed roemeens praten. Maar dat geeft niets want de kinderen helpen hem. Als alle poppen zijn uitgepakt geven de kinderen de poppen eerst namen. Japie deelt hier ook chips uit en dan gaan we naar buiten waar de kinderen een poppenkastvoorstelling geven. De kinderen hangen om onze nek ze zijn zo blij dat we zijn gekomen, ze willen bij ons opschoot zitten en knuffelen. Het is een bijzonder mooie dag.

De laatste dag brengen we door met Istvan en bezoeken nog twee andere families die we ook maandelijks ondersteunen. De Balla familie doet het goed. De moeder en de oudste zoon werken om de beurt bij hetzelfde bedrijf en daarom is er altijd iemand thuis om voor de kleintjes te zorgen. Istvan heeft voor een wasmachine gezorgd. De zoon is de kamers aan het schilderen. Mooi om te zien dat deze moeder en zoon zo hun schouders eronder zetten.

Naast de Balla familie woont de Sekey familie. Vorig jaar stond dit huis behoorlijk scheef maar het is gelukt. Het huis is recht gezet afgelopen zomer. De fundering verbetert en de scheuren in de muren dicht gemaakt. Nieuwe raam kozijnen zijn geplaatst. De vader heeft hard mee geholpen.

Op dit moment werkt hij op een boerderij en moet de koeien melken. De andere meisjes zijn naar school. Het jongste meisje is flink gegroeid. We worden bedankt voor alle hulp die we hebben geboden.

Dan gaan we naar Dorcas House voor een maaltijd met de kinderen. Ze zijn nog vol van de bruiloft en het is erg gezellig. Namens Maria moeten we iedereen bedanken voor alle hulp en gebeden. Het is voor ons goed om twee keer per jaar hier te zijn. We kunnen zelf zien hoe uw hulp nog steeds nodig is.

De mensen zijn zo blij en dankbaar voor de mooie kleding en de maandelijke hulp. Namens Jutka, Maria, Istvan, Lidia, Kati, Christina en ds. Barabas moeten we u heel heel hartelijk bedanken voor alles.

We gaan weer naar huis. Het was een bijzondere reis. Bedankt Ina , Esther en Marcel het was top!

We willen **iedereen** die ons werk steunt heel hartelijk bedanken voor u hulp, liefde en trouw! Alleen met elkaar kunnen we dit werk voorzetten.

Oost Europa Zending die altijd het transport verzorgt. De mooie kleding van Zeeman, De Vlinder, Deo Cantemus en anderen vrienden. Alle lieve vrouwen die handwerken, kaarten -, verjaardag geschenken en baby mandjes maken.

De crea morgens, de kinderen van de Calvijn school, uw financiële giften.

Ds. Barabas zegt altijd tegen ons: **“Onze Heere Jezus zal u terug betalen voor alles wat u voor ons heeft gedaan!”** Dit mag ik aan u allemaal doorgeven !

Lieve groet van Ina,Marcel,Esther en Diane



Ina met Rosalia en Alexander



Floare met Marcel en Esther



Kinderen van de Joh. Calvijn school



Kinderdag in Roemenië